

L'AVENÇADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE TRES-LLITS, NÚM. 3

LA CORRESPONDENCIA, AL DIRECTOR

Número, 10 cèntims

ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT, DE
LLURS AUTORS, NO'S TORNEN ELS
ORIGINALS.

ANY II

Barcelona 5 de Febrer de 1916

NÚM. 49

L'OBRA DE LA MONARQUIA

Lo que gastém al Marroc

L'Intervenció especial de la zona de influència ha publicat els resums estadístics de pagos realitzats per obligacions pressupostes de la secció 12, «Acción de Marruecos», corresponents al mes de desembre últim.

L'extracte de les xifres de dita estadística en l'any pròxim passat i en el precedent denuncia augment de gastos en dos ministeris i reduccions en el restants.

Guerra, encara que repatrià uns mils homes, ha gastat 2.940.236 pessetes més que l'any precedent o siguin pessetes 136.800.922.

Governació, que sols té al seu càrrec la guardia civil del Marroc, invertí 94.154 pessetes més o siguin 743.897.

Estat, encara que té a son càrrec l'Ensenyança i la Sanitat, figura amb pessetes 1.141.737, lo que significa una reducció de 1.114.704 pessetes.

Marina inverteix 542.459 pessetes menys o sigui 1.684.097.

Foment gastà sols 3.541.938 pessetes; es dir, 194.970 menys.

Hisenda empleà 46.948 pessetes menys o siguin 38.108.

El total de gastos ha sigut de pessetes 143.950.702, lo que significa un augment total de 1.136.197 pessetes, a les quals deu afegir-se la suma de lo que s'economitzà a Estat, Marina, Foment i Hisenda.

Convé fer constar que'l Pressupost aprovat per a l'any anterior era de 124 milions de pessetes, de les qual 110 eren per a guerra.

Recordem aixó per a significar que quan el Govern den Dato presentà el pressupost de l'acció al Marroc enganyà al Parlament i al país, promentent una reducció de gastos que sabia no podia fer sense variar el sistema seguit al Marroc. I com no estava disposat a variar aquesta acció en el sentit pregonat per l'opinió, no podia ferse aquesta reducció de gastos.

Convé que's fixin nostres lectors en que per a evitar un major augment s'han reduït les xifres d'Ensenyança. Sanitat i Obres públiques, i no oblidin que durant l'any anterior patiren nostres soldats una epidemia de peste bubónica, que feu centenars de víctimes.

***

Pero no es sols diner i vides lo que gastem al Marroc. Gastem també energies, per quan son molts els joves que per no morir a l'Àfrica abandonen Espanya, tan mancada de sang jove per a regenerar-la.

Per lo que an aixó fa referència, molt interessants son els datos que conté l'Estadística de reclutament i reemplaç de l'Exercit, relativa al trieni 1912-1914. Sobre tot en lo que's refereix als profogus.

El terme mitg de tota la nació donava en 1914 el 22 por 100 de reclutes; i hi ha províncies que'l superen amb excés, principalment les del litoral. Nordest i Sudoest. Vegis sinó:

Amb mes del 22 por 100: Asturies, 62 profogus per 100 reclutes; Canaries 60; Corunya, 56; Pontevedra, 51; Lugo, 48; Orense, 47; Almeria, 38; Santander, 36; Màlaga, 32; León 32; Cadix, 30; Madrid, 26; Salamanca, 25; Zamora, 24, i Navarra, 22.

Amb menys del 22 per 100: Soria, 21; Murcia i Guipúzcoa, 20; Granada, 19; Logroño, 18; Balears, 16; Alavá i Còrdoba, 15; Valladolid, Valencia, Vizcaia i Alicante, 14; Lleida, 13; Barcelona i Palencia, 10; Cáceres i Huelva, 9; Girona i Tarragona, 8; Huesca i Avila, 7; Sevilla i Albacete, 6; Jaen i Toledo, 4; Zaragoza, Castelló i Teruel, 4; Badajoz, Guadalajara i Ciudad-Real, 2; i Cuenca, 1.

Com se veu, el coeficient màxim de profogus (62) correspon a Asturies, i el mínim (1) a Cuenca.

Agrupats els profogus per regions militars, correspon el major número a les Canaries, 60 per 100, i el menor a la primera regió (Castella la Nova i Extremadura), i a la quarta (Catalunya), ambdues amb el 10 per 100 de profogus.

Es d'advertir que el número de moços que s'escorren del servei militar, va en progressiu augment. En 1895 sols n'hi havia un 2 per 100 (4.853). En 1910 s'el-leva el

coeficient al 11 per 100 i en 1911 n'havia ja un 22 per 100 (46.528 profogus), i contis que aquesta xifra es molt inferior a la real, doncs es refereix sols als moços empadronats, i n'hi ha molts, tal vegada mil lions, que no ho estan.

Notes musicals

Gran Teatre del Liceu

«Lluisa» den Gustau Charpentier

La personalitat artística de Charpentier ha estat objecte sempre de les mes violentes i apassionades discussions, car en Charpentier compta amb tants amics com adversaris. Se'l posa als nuvols com a músic, com se'l denigra brutalment fins a negar-li el mes petit talent.

La Lluisa ja fou rebuda amb judicis totalment oposats, i per molts en Charpentier es considerat com un genial artista, com per altres se'l titlla de vulgaritzar, d'haver fet planar arran de terra el diví art.

En Charpentier fuig de la música savia, de cenacle i de selecció, pera entregar-se al poble, democratitzant el seu art i entregant-lo a l'inspiració i a l'aplaudiment dels gamins i de les grissettes.

D'haver existit en Charpentier quant la Revolució Francesa hauria escrit himnes entre les barricades i compost cantates per als sans-culottes i tricoteuses.

Es que Charpentier es un esprit vulgar, que no paladeja les suavitats de lo distingit i els refinaments aristocràtics de la bona música? No, al contrari, en Charpentier es l'autor de la *Serenade a Wateau*, d'*Impressions d'Italie* i de la melodia *Les fleurs du mal* sobre'ls poemes de Baudelaire, pero, aimant apassionat com es del poble en el seu aspecte pintoresc i senzill, tant franc com enginyós, l'ilustre composi-